

Intro

John Bunyan heeft veel aanvechtingen gekend in zijn leven. Op een keer, toen de aanvechtingen van de duivel weer heftig waren, kwamen de woorden 'Kijk eens naar de geslachten vanouds en zie eens of ooit iemand op God vertrouwd heeft en beschaamd is geworden?' met kracht bij hem. Hij ging in zijn Bijbel op zoek naar de vindplaats. Pas na een jaar ontdekte hij dat deze woorden stonden in apocriefe boek Jezus Sirach. Daar was hij enigszins verbaasd over, maar toch zegt hij in zijn autobiografie: 'Toch had ik in die tijd al meer ondervinding van de liefde en de goedheid van God, dat ik er niet heel erg door in beroering raakte. Ik overdacht vooral, dat deze woorden, al stonden zij niet in een van de canonieke boeken, toch wat de inhoud betreft overeenkwamen met vele beloften in de Heilige Schrift. Daarom kreeg ik er toch troost uit. Ik geloofde dat dit woord van de Heere was en ik dankte Hem ervoor.'

Bijbelstudie

2 Petrus 1:16-21

1. Naar welke gebeurtenis verwijst Petrus in vers 18?

---

2. Wat is voor Petrus belangrijker: Het zien van de heerlijkheid van Christus of het Woord?

---

3. Wat is volgens Petrus het doel van het Woord?

Informatie

Het woord 'Bijbel' is afgeleid van het Latijnse woord 'biblia'. Dit betekent letter-

lijk: 'verzameling van boeken'. Onze Bijbel is dus een verzameling van boeken. In de loop van de geschiedenis zijn de afzonderlijke boeken bij elkaar gebracht. We noemen dit proces de **canonvorming** van de Bijbel. We moeten daarbij voor ogen houden dat het Oude Testament en het Nieuwe Testament een aparte ontstaans-geschiedenis kennen.

De **canon van het Oude Testament** hebben wij, als christelijke kerk, overgeleverd gekregen van de Joden. Hoe deze boeken bij elkaar zijn gekomen is niet helemaal duidelijk. Uit de geschriften van bijvoorbeeld Flavius Josephus en Jezus Sirach is wel duidelijk dat deze canon al in de tweede eeuw voor Christus gereed was. In de huidige wetenschap zijn er zelfs geluiden dat deze canon door Ezra en Nehemia (5e eeuw voor Christus) is afgerond. Rond het jaar 90 na Chr. is er een bijeenkomst geweest in Jamnia waar gesproken is over een aantal apocriefe (verborgen) boeken. Van deze boeken wordt het auteurschap in twijfel getrokken. Deze zijn echter niet direct tot de Hebreeuwse canon toegelaten. Onder invloed van de Septuagint (Griekse vertaling van het OT) hebben de eerste christenen deze boeken wel geaccepteerd, maar **door de Reformatie is de canon teruggebracht tot de oorspronkelijk Hebreeuwse canon.**

De canon van het Nieuwe Testament begint al in de eerste eeuw van onze jaartelling. Het is bekend dat de brieven van Paulus bijvoorbeeld werden gebundeld en aan de verschillende gemeenten werden gestuurd. De canonvorming wordt in de tweede eeuw na Chr. echter duidelijker, doordat er in die tijd mee behoefte aan een canon komt. Marcion, een ketter die halverwege de tweede eeuw leefde, stelde namelijk zelf een canon op. Hierbij werden de meeste evangeliën geschrapt en ook andere boeken van het Nieuwe Testament. De kerkvaders reageerden op deze ketterij en spraken uit dat de boeken die Marcion schraptte juist wel gezag hadden binnen de kerk. In het jaar 367 na Chr. wordt door Athanasius van Alexandrië de 39e Paasbrief uitgegeven. Athanasius noemt in deze brief de ons bekende 27 boeken van het Nieuwe Testament. Op de synode van Carthago in 397 na Chr. wordt deze canon nog eens bevestigd. We moeten uit deze gegevens niet afleiden

dat de canon daarom pas in de vierde eeuw na Chr. is afgesloten. Deze gegevens zijn echter een bevestiging en verdediging van **de canon die reeds halverwege de tweede eeuw haar definitieve vorm heeft gekregen.**

De eerste christenen hebben **het Nieuwe Testament niet als vervanging** willen zien van het Oude Testament. Zij aanvaardden het Oude Testament volledig als Gods Woord, maar hadden ook behoefte aan boeken waar de vervulling van de beloften uit het Oude Testament werden verhaald. Het Nieuwe Testament was dus voor de eerste christenen de volle openbaring van de woorden van God in het Oude Testament.

Het proces dat zowel zichtbaar wordt bij de canonvorming van het Oude Testament als van het Nieuwe Testament, mogen we zien als een **proces onder de leiding van Gods Geest**. De Heilige Geest, Die de Bijbelschrijvers inspireerde, heeft er ook voor gezorgd dat deze boeken, die de woorden van God vertolken, bij elkaar zijn gebracht. Door deze canon weten wij genoeg om tot de volle kennis van de zaligheid te komen.

De Statenvertalers hebben de apocriefe (of: deuterocanonieke) boeken niet helemaal aan de kant geschoven. Ze waren echter van mening dat er in deze boeken teksten stonden die in tegenspraak waren met teksten uit de Hebreeuwse canon. Bijvoorbeeld voor het vagevuur beroept de Rooms-katholieke kerk zich met name op de teksten uit de apocriefe boeken. Daarom hebben de Statenvertalers deze boeken wel vertaald, maar een aparte plaats gegeven in de Bijbel. Voorafgaande aan deze apocriefe boeken kun je een waarschuwing lezen. Deze boeken zijn nuttig om te lezen, maar ze bevatten niet het Woord van God.

Vragen

1. Wat is volgens jou de verhouding tussen het Oude en het Nieuwe Testament?

---

2. Zie jij het proces van de canonvorming ook als een proces dat door de Heilige Geest is geleid?

---

3. Waarin wordt de vervulling van het Oude Testament zichtbaar?

Stellingen

1. In onze Bijbel zouden weer de apocriefe boeken moeten worden opgenomen.

---

2. Na de canonvorming spreekt de HEERE alleen nog door de Bijbel tot mensen.

OM TE LEREN

2 Petrus 1:19

En wij hebben het profetische Woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte en de Morgenster opga in uw harten.

EXTRA

Lees voor jezelf eens één van de apocriefe geschriften.